

Til beslutningsforslag nr. B 102. Betænkning afgivet af Boligudvalget den 3. maj 2001

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om retten til at overtage sin almene bolig

[af Rikke Hvilshøj (V) og John Vinther (KF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 30. januar 2001 og var til 1. behandling den 28. marts 2001. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Boligudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, KF, DF, CD, KRF og Kirsten Jacobsen (UP)) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

En del af flertallet (CD og KRF) støtter beslutningsforslaget, idet CD og KRF understreger, at det tolker ordene »får ret til« som »får mulighed for«. Det afgørende for CD og KRF er, at der sættes en udvikling i gang, så lejere i den almen-nyttige sektor får mulighed for at blive medejere. CD og KRF er enig med tidligere by- og boligminister Jytte Andersens tale om ejerens vel-signelser. Derimod finder CD og KRF det ikke afgørende at tale om et bestemt antal lejligheder i den almenyttige sektor, der skal omdannes til ejer- og andelsboliger.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

En del af mindretallet (SF) kan ikke støtte beslutningsforslaget, da det højst sandsynligt ikke vil have nogen virkning og sandsynligvis i stedet vil betyde en generel styrkelse af negative ud-

viklingsspiraler. Beslutningsforslaget vil således medføre, at der alt andet lige bliver færre almene boliger. Det betyder, at der bliver færre boliger til at løse de boligsociale opgaver, og dermed bliver det vanskeligere at undgå negative udviklingsspiraler.

En reel løsning på negative boligspiraler forudsætter, at der bliver bygget flere almene boliger, samt at boligsøgende, der skal anvises boliger, får mulighed for at få en bolig i mange andre bebyggelser i stedet for i de få bebyggelser, som de i dag oftest henvises til. Dette kunne bl.a. gøres ved, at det reelt bliver muligt at opkøbe ejerboliger og private udlejningsboliger og omdanne dem til almene boliger og ved at sørge for, at der bliver bygget flere almene boliger.

Når blandede ejerformer gøres til en slags løsning på de såkaldte ghetto-problemer, skyldes det, at nye almene boliger er så dyre, at de normalt ikke er attraktive for personer, der har midler til at købe en ejerbolig. Blandede ejerformer kommer derfor på tale som løsning, fordi hver af de forskellige ejerformer har så forskellige »adgangskrav«, at det virker som en sorteringsmekanisme. Var ejerboliger og almene boliger økonomisk ligestillede over et længere boperspektiv, ville almene boligområder i langt højere grad have en almindelig blanding af forskellige befolkningsgrupper.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke ad-